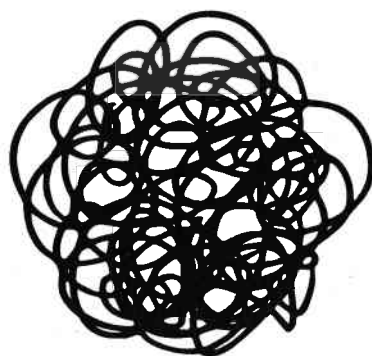

Te-am găsit, în sfârșit

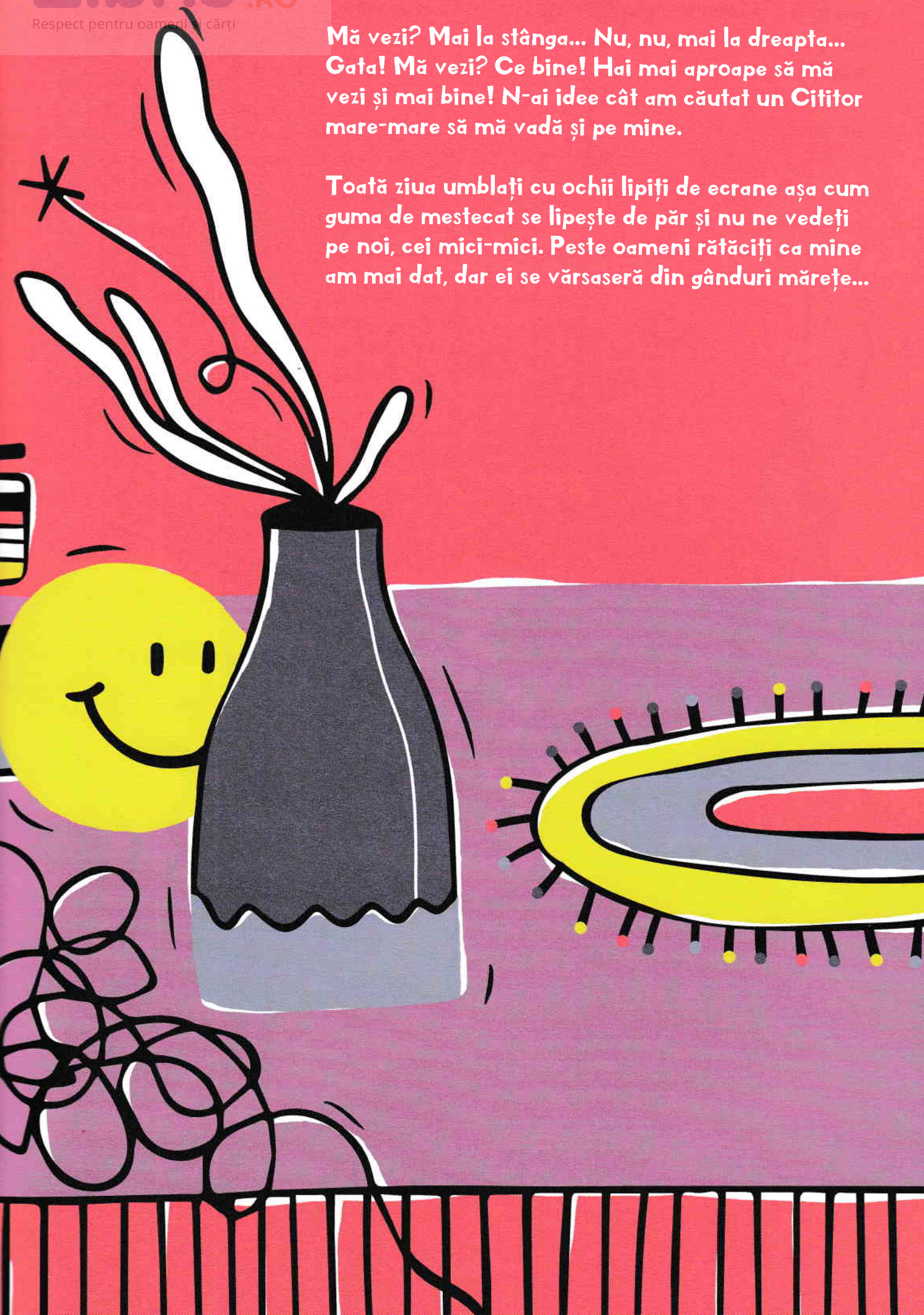

text de Alina Vârlănuță
ilustrații de Diana Grigore

Mă vezi? Mai la stânga... Nu, nu, mai la dreapta... Gata! Mă vezi? Ce bine! Hai mai aproape să mă vezi și mai bine! N-ai idee cât am căutat un Cititor mare-mare să mă vadă și pe mine.

Toată ziua umblați cu ochii lipiți de ecrane așa cum guma de mestecat se lipește de păr și nu ne vedeți pe noi, cei mici-mici. Peste oameni rătăciți ca mine am mai dat, dar ei se vărsaseră din gânduri mărețe...

După cum mă vezi, eu vin dintr-un gând mic-mic pe care un scriitor mare-mare, într-o după-amiază, l-a avut, dar l-a pierdut. Da, pentru că în fiecare clipă îi treceau prin cap un ghem de gânduri și nu apuca să le termine pe toate.

Idei, liste de cumpărături, cereri de prietenie, planuri de vacanță, planuri de viitor, e-mailuri, notificări și câte și mai câte care s-au împleticit până s-au deșirat și s-au vărsat în realitate.

La fel cum se întâmplă cu un pahar de lapte
când ești somnoros și te împiedici de piscă.
De aici și toată confuzia din lumea asta maaare.

N-ai idee câte gânduri mici pierdeți voi, oamenii mari-mari, atunci când mintea vi se joacă de-a v-ați ascunselea printre ecrane.

Suntem peste tot: la voi acasă, pe stradă, în metrou, la covrigărie, chiar și în farfurie. Ne-ați vedea, dacă n-ați fi tot timpul cu gândul în lumea virtuală, în loc să trăiți în lumea reală...